

## Č. 4487.

**Spolkové právo. — Školství:** Nelze zakázati utvoření spolku jedině z důvodů, že stanovy obsahují opatření ohledně spolkového jmění pro případ rozpuštění spolku toho obsahu, že jmění to připadne místní školní radě.

(Nález ze dne 7. března 1925 č. 4667.)

Prejudikatura: Boh. 4405 adm.

Věc: Josef P. a spol. ve M. (adv. Dr. Čeněk Brunne z Prahy) proti ministerstvu vnitra o neschválení spolkových stanov.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 4. srpna 1923 zakázala zsp v Praze na zákl. § 6 vš. zák. spolkového utvoření spolku »Federovaná dělnická tělocvična jednota ve M.« dle obsahu předložených stanov z těchto důvodů:

»Ustanovení § 17. předložené osnovy stanov, obsahující dispoziční se jměním spolkovým i v případě úředního rozpuštění spolku, přiči se ustanovení § 27 shora cit. zák. spol., podle něhož jest věcí úřadů, aby sám učinil zákonné opatření o jmění spolku úředně rozpuštěného.«

Odvolání z výměru toho podanému min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů v odpor vzatého výměru, jakož i proto, že ustanovení posledního odstavce stanov, t. j. ustanovení, že v případě úředního rozpuštění nebo dobrovolného rozejití se spolku připadne veškeren majetek jeho eventuálně míst. škol. radě s podmínkou, že bude opět vrácen, utvoří-li se v témže místě do 5 let nový spolek dělnicko-tělocvičný s touže tendencí a podstatně s týmiž stanovami, přiči se také § 25 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb., jímž působnost mšr-y jest přesně vymezena.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažil nss toto:

Žal. úřad opřel rozhodnutí své o dva důvody, jednak o právní názor, že stanovy spolku nesmí obsahovati opatření ohledně spolkového jmění pro případ úředního rozpuštění spolku, jednak o druhý důvod, že opatření, jež v daném případě předložené stanovy obsahují, také svým obsahem přiči se zákonu.

Pokud jde o prvý z těchto důvodů, vyslovil a blíže odůvodnil nss již ve svém nál. Boh. 4405 adm. právní názor, že ustanovení stanov spolku dle všeob. zák. spolč. z r. 1867 o tom, jak naložiti jest se jměním spolku v případě jeho úředního rozpuštění, není samo o sobě nepřipustné, a že úřad povolaný k přezkoumání stanov dle § 6 cit. zák. může proti takovému ustanovení stanov zakročiti jen tehdy, jsou-li tu podmínky v § tomto vytyčené. Při názoru tomto setrval nss i v daném případě.

Následkem toho shledal, že nař. rozhodnutí, pokud se opírá o shora uvedený důvod, jest v rozporu se zákonem.

Zbývá tudíž zkoumati, zda druhý důvod, jež žal. úřad připojil svému rozhodnutí, jest s to odůvodniti vyslovený zákaz. I tento důvod shledal nss nezákonným. Znění dovolaného § 25 zák. č. 292/20, jenž v bodu 1. ukládá mšr-ě, aby spravovala místní školní fond, opravňuje ji také,



aby ve prospěch tohoto fondu přijímala dary a odkazy, po případě i s podmínkou resolutivní.

Z důvodů těchto slušelo tedy nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

### Č. 4488.

**Police.** — **Spolkové právo: I. K výkladu pojmu veřejný pokoj a řád. — II. Může býti spolek nepolitický rozpuštěn proto, že se při spolkové slavnosti dali členové fotografovati s praporem nesoucím odznak »skobového kříže«?**

(Nález ze dne 7. března 1925 č. 4669.)

**Prejudikatura:** Boh. 3803 adm.

**Věc:** Spolek »Deutscher Jugendbund« v J. proti ministerstvu vnitra o rozpuštění spolku.

**Výrok:** Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

**Důvody:** Výměrem zsp-é v Brně z 30. září 1923 rozpuštěn byl stěžující si spolek na základě ustanovení § 113, odst. 2 úst. listiny z těchto důvodů: »Jmenovaný nepolitický spolek pořádal dne 2. září 1923 v restaurační zahradě střelnice v J. cvičení. Bezprostředně před počátkem cvičení se dali cvičenci v zahradě fotografovati se spolkovým praporem, jenž byl za tím účelem donesen z restauračních místností. Prapor byl z červené látky, na níž vytkán černý skobový kříž. Ježto skobový kříž jest všeobecně známým odznakem určitého politického přesvědčení, překročil spolek tímto činem, nehledíc již k dřívějšímu používání tohoto odznaku, okruh působnosti stanovami vymezený, čímž porušil platný právní řád, a to tím více, že používání zmíněného odznaku bylo spolku výnosem policejního komisařství v Jihlavě z 19. července 1923 výslovně zakázáno, a nutno tudíž kvalifikovati čin ten jako neuposlechnutí úředního zákazu a tím i porušení veřejného řádu«.

Odvolání z výměru toho podanému žal. min. nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů ve výměru tom obsažených, a v tom dalším uvážení, že spolek používal veřejně odznaku, k jehož používání neměl úředního povolení podle min. nař. z 26. února 1917 č. 79 ř. z. »Námitka, že použitý prapor nebyl praporem spolkovým, nýbrž vlastnictvím Františka H., jest v tomto případě právně nerozhodnou. Nesprávnou a bezdůvodnou jest námitka, že spolek se dal fotografovati v místnosti uzavřené, již proto, že podle předložené fotografie byl spolek fotografován se spolkovým praporem na zahradě, a stížnost ani netvrdí, že by rozšiřování této fotografie bylo vyloučeno. Rovněž bezdůvodnou jest námitka, že nebylo dosud rozhodnuto o stížnosti spolku do výměru polic. komisařství v Jihlavě, kterým bylo spolku zakázáno jakékoliv používání lomeného kříže, neboť tento zákaz nabyt právní moci, ježto si do něho včas nebylo stěžováno. Konečně bezdůvodnou jest námitka, že spolek může býti rozpuštěn tenkrát, vyvolá-li svým činem mezi obyvatelstvem nepokoj nebo veřejné pohoršení, neboť po rozumu § 113 úst. listiny jest rozpustiti také spolek, který svojí činností porušil veř. řád. jako se stalo v tomto případě«.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto